

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 27. juni 2014
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: DEPDPT
Sags nr.: 1403281
Dok nr.: 1482653

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 27. maj 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 833 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Özlem Sara Cekic (SF).

Spørgsmål nr. 833:

"Kan ministeren oplyse, om der er forskel på indholdet af den behandling, som henviste patienter modtager på Øfeldt Centrene med hjemmel i henholdsvis § 79, stk. 3 og §§ 71 og 72 i Sundhedsloven?"

Svar:

Hverken Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse eller Sundhedsstyrelsen kan udtale sig om, hvorvidt der er forskel på indholdet af den behandling, som henviste patienter modtager på Øfeldt Centrene med hjemmel i § 79, stk. 3, og så den behandling patienterne får efter §§ 71 og 72 i sundhedsloven.

Det skal bemærkes, at hverken § 79, stk. 3, eller §§ 71 og 72 i sundhedsloven indeholder bestemmelser om indholdet af den konkrete sundhedsfaglige behandling. § 79, stk. 3, fastslår således, at regionsrådet skal yde specialiseret ambulant behandling til henviste patienter, der har bopæl i de regioner, hvor afdelinger af Øfeldt Centrene er beliggende. §§ 71 og 72, stk. 1, fastslår, at sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler for tilskud, samt hvilken behandling der er omfattet af tilskud.

Der er imidlertid tale om to forskellige patientgrupper, hvilket er fastlagt i den gældende lovgivning og kan ses af bemærkningerne til L48 (samlingen 2011/2012). Her henvises der specifikt til, at kun patienter med svært, fysisk handicap skal modtage vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene efter sundhedslovens § 79, stk. 3.

Herudover yder regionerne tilskud (40 %) til behandling af muskellidelser på Øfeldt Centrene med hjemmel i sundhedslovens §§ 71 og 72. Behandling for muskellidelser, som ydes med 40 % tilskud er således ikke omfattet af sundhedslovens bestemmelser om sygehusbehandling, men ydes stadig i regi af praksissektoren.

I forhold til spørgsmålet om, hvorfor svært, fysisk handicappede modtager deres specialiserede behandling vederlagsfrit, mens patienter med muskellidelser må betale op til 6.000 kr. om måneden, henviser jeg til bemærkningerne til lovforslag L 48 (samlingen 2011/1012). Af bemærkningerne fremgår, at forslaget var udgiftsneutralt, og at personkredsen, som er berettiget til specialiseret ambulant behandling efter § 79, stk. 3, ikke skulle udvides. Det var således ik-

ke med lovforslaget forudsat, at flere patienter skulle være omfattet af den vederlagsfri behandling til udgift for det offentlige.

I svar på spørgsmål 10 (L 48) fremføres det ligeledes, at det fremgik af folketingsdebatten i forbindelse med lovforslaget, at formålet med lovændringen var at forbedre patienternes mulighed for befordring. Der var derimod ingen henvisninger til, at det var hensigten at udvide personkredsen for vederlagsfri behandling.

Den gruppe henviste patienter, som modtager vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene, svarer altså til den gruppe, som modtog vederlagsfri behandling før lovforslaget. Loven lever dermed op til sit formål, som var at sikre, at en afgrænset patientgruppe ikke skulle stilles dårligere som følge af evt. kommunal uvillighed til at yde befordring. De patienter, som modtager behandling via tilskud, er ikke blevet dårligere stillet, idet de ikke tidligere har haft krav på vederlagsfri behandling.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Dennis Pihl Thomsen